



LISSINGSCH

COURANT.

BLANDS FINANTIËN.

De Almanac de Gotha voor 1841, die dezer dagen in het licht is verschenen, is onder anderen, verrijkt met eene opgave van den staat der finantiën van de voornaamste landen. Ten aanzien van Nederland, heeft men, echter, gelijk de redactie van den Almanak verklaart, het dit jaar geraden geacht, het stilzwijgen te bewaren en geene opgave mede te deelen, omdat de varigten, welke men van den staat der finantiën van dat land, had bijeengegaard, niet van dien aard waren, om dezwega genoegzaam licht te verspreiden.

Wij zullen thans trachten, zoo veel mogelijk in die leemte, te voorzien, onder bijvoeging echter, dat wij de bron, aanwijzen, waaruit geput is, en dat, zoo ook deze niet nauwkeurig, noch volledig is, dit aldan niet aan ons zou te wijten zijn. Wij vermeen en echter dat de staat van zaken daardoor nog al eenigzins duidelijk wordt:

OPGAVE VAN DE SCHULDEN TEN LASTE VAN DEN STAAT, HET AMORTISATIE-SYNDICAAT EN DE KOLONIËN, zoo wel wat het bedrag der Kapitalen als der Renten aangaat, opgemaakt naar de jongste, aan de Staten-Generaal, van Regeringswege aangeboden Tabellen, Staten en Ramingen.

AARD DER SCHULDEN.

Schulden ten Laste van den Staat.

I. Aard. Oude Schuld.
Ingevolge van de Werkelijke Rentegevende Schuld a 2½ pCt. van een Kapitaal van f 788.858.300.00, zulks na aftrek van vijf millioenen aan Jaarlijksche Renten door België te betalen, ingevolge art. 13 van het te Londen gesloten tractaat, dd. 19 April 1839.

KAPITALEN.	RENTEN.
f 788.858.300.00.	f 14.221.457.50

II. Aard. Nieuwe Schuld.
Interessen van de inschrijvingen in het Tweede Grootboek der Werkelijke Rentegevende Schuld, a 5 pCt. volgens de wetten van 6 Jan. en 22 November 1832, 30 Dec. 1832, 28 April en 15 Dec. 1834, 18 April 1835, en 30 December 1839.

f 293.257.900.00.	f 10.162.895.00
f 9.799.950.00.	f 391.995.00

Interessen van de Schatkistbiljetten uitgegeven volgens de wet van 28 April 1834 a 4 pCt.
Schulden ten laste van het Amortisatie-Syndicaat.
Die, bij eene opheffing van die instelling, een gedeelte zullen uitmaken van de algemeene Schuld des Rijks.

f 100.500.000.00.	f 4.522.500.00
f 25.700.000.00.	f 899.500.00
f 17.400.000.00.	f 870.000.00

Schuldbekeutenissen, rentende 4½ pCt.
Idem, rentende 3½ pCt.
Domein-Losrenten a 5 pCt. bij raming na aftrek van de nog in te komen Losrenten.
Schulden ten laste der Oorlogsche Bezittingen, waarvan de Renten door het Rijk zijn gegarandeerd.

Schuldbekeutenissen.	Wet van 24 April 1838	4 pCt.	f 140.000.000.00.	f 5.600.000.00
Idem	Idem	4 pCt.	f 30.000.000.00.	f 1.200.000.00
Idem	Idem	4 pCt.	f 21.000.000.00.	f 840.000.00
Idem	Idem	4 pCt.	f 9.000.000.00.	f 360.000.00
Idem	11 Maart 1837	5 pCt.	f 8.500.000.00.	f 425.000.00
Idem	27 Maart 1838	5 pCt.	f 8.500.000.00.	f 425.000.00
Idem	22 Dec. 1838	5 pCt.	f 19.000.000.00.	f 950.000.00 (*)

Volgens de jongste Voorstellen der Regering zal deze Schuld

WORDEN VERMEERD met:

1. Aanvankelijke dekking van het te kort: inschrijving in het Tweede Grootboek Nationale Schuld a 5 pCt.

f 18.000.000.00.	f 900.000.00
------------------	--------------

2. Het der operatie der intrekking van de Schatkistbiljetten a 4 pCt. en de uitgifte daarvoor van 10 millioenen 5 pCts. Tweede Grootb.

f 108.002.00	
--------------	--

3. Aanstelling van nieuwe Schatkistbiljetten ad 4½ pCt.

f 8.000.000.00.	f 360.000.00
-----------------	--------------

4. Nopens dezen staat valt nog aan te merken, dat daar balen en lasten van het Amort. Synd. met 1. Januarij 1841, op het rijk zouden overgaan, de staat, ten gevolge der openenten op de belastingen, die ten behoeve van het Synd. geheven worden, alsmede door het aanbrengen van andere middelen van die instelling, in 1841 slechts f 2,911,940, moeten bijdragen, om in de behoorlijke rentebetaling van schulden ten laste van het Syndicaat te voorzien. Even valt op te merken, dat of van de nieuw daar te stellen ald van f 18,000,000, ad 5 pCt. in 1841 slechts twee der zullen worden uitgegeven, zoodat het rentebezwaar voor nieuwe papier, in 1841 slechts f 600,000. zal bedragen. Het verduidelijking dezer, naar het ons toechijnt, belangrijke opgave, besluiten wij dezelve met mede te deelen eene opgave van het rente-bedrag, dat er in 1841, uit onderscheidene hoofden, werkelijk zal worden gedragen:

2½ pCts. schuldbekeutenissen	f 14,221,457.50
Suppletie voor de Amortisatie van schuld	f 1,657,900.00
5 pCts. Tweede Grootboek	f 10,162,895.00
Schatkistb. 4 pCt.	f 391,998.00
Syndicaat aanvulling	f 2,911,940.00
Oost-Indische schuld	f 4,200,000.00
Nieuwe inschrijving 5 pCt.	f 800,000.00
Vermeerdering van kapitaal, door de intrekking der Schatkist-biljetten	f 108,002.00
Nieuwe Schatkist-biljetten	f 360,000.00

Ten zamen f 34,514,182.50

Ten slotte achten wij ons nog verplicht te doen opmerken dat in bovengem. staat niet het bedrag der uitgestelde schulden is opgenomen.

Van deze gezamenlijke rente ad f 9.800.000.00 worden f 5.600.000.00 aan de Schatkist verstrekt, in mindering van de 5 pCts. Tweede Grootboek, zoodat eigenlijk dit rentebedrag slechts belooft f 4.200.000.00 hetgeen hyzondere opmerking verdient, daar anders de bedoelde f 5.600.000.00 dubbel geëmployeerd soude, zijn.

(Handelblad.)

Wat is de plegt van den opregten Vaderlander in het tegenwoordige tijdsgewricht?

Dit is eene belangrijke vraag, want onze zaken zijn moeilijk en ingewikkeld.

Zal hij werkeloos en vertrouwen-vol de regeling onzer landsaangelegenheden overlaten aan de lieuwe regering, met de oude ministers aan het hoofd? Aan de oude verlegenwoordiging, welker meerderheid, door hare aanneming der 12 onbetekende wetsontwerpen, tot wijziging der grondwet, [met verwerping nog van het 13^e, dat de strekking had, om althans eene kleine verbetering in ons oligarchisch verkiezingsstelsel aan te brengen,] als 't ware den weg tot behoud van het vaderland, tot de vereenvoudiging onzer staatshuishouding heeft afgesneden?

Zal hij verwachten kunnen, dat zijn lijdelijk berusten eerslang heilrijke vruchten dragen zou?

O! konden, durften wij dit toestemmend beantwoorden, hoe gaarne zouden wij onze pen voor goed neder leggen, en onze landgenooten ten slotte nog toeroepen: *zwijgt en hoopt!*

Maar wij kunnen, wij durven dit niet?

En waarom niet?

Omdat wij in de maatregelen der nieuwe regering tot dusverre nog schier niets anders ontwaarden dan datgene, wat ons, onder de oude, in ellende gebragt heeft.

Omdat wij nog niet een enkel staatsman in het bestuur hebben zien roepen, wiens vroegere gedragingen hem de liefde, het onbeperkte vertrouwen der natie hadden doen verwerven.

Omdat wij, door de aanwijzing van een groot deel der oude verlegenwoordigers, en het niet overlaten hunner benoeming aan de Provinciale Staten hunner Provincie, het kenmerk vinden der goedkeuring van het gedrag der oude verlegenwoordiging, en van den wensch, dat deze onder WILHELM II zijn en blijven zal, wat zij onder WILHELM I geweest is.

Omdat wij in de financiële voordragten dezelfde strekking wedervinden, welke de hoofdeigenschap uitmaakte der voordragten onder de vorige regering: het door leenen bezwaren der toekomst, het doen dragen der meeste en voornaamste lasten door dat gedeelte der natie, hetwelk die het minste dragen kan.

Omdat, eindelijk, langs dien weg, ook bij de meeste openbaarheid der financiën, wij slechts den afgrond meer kunnen naderen, dien het geluk van den Nederlandschen Staat dreigt te verzwellen.

Zuygen ons betaamt den opregten vaderlander, in dit belangrijke tijdsgewricht, *niet*. Hij zou daardoor bijdragen tot de verwezenlijking der onheilen, welke ons dreigende boven het hoofd hangen.

Maar daarentegen zou hij daartoe ongelukkig en wel *direct*, medewerken, door de hartstogten der menigte gaande te maken; door de algemeene misnoegdheid te vergrooten, aan het ongeduld voedsel te verschaffen, en de grondzuilen van orde en rust, den eerbied voor de heerschappij der wetten omver te rukken.

Wij gelooven het niet ongepast, dit laatste inzonderheid te doen opmerken aan sommige dier bladen, welke zoo wij wel zien, slechts wenschen wat ook wij wenschen, slechts trachten te bereiken, wat ook wij willen bereiken: het waarachtige welzijn des vaderlands, en aan welke wij het ons dus tot eene eer rekenen, als aan medestrijders voor eene heilige zaak, broederlijk de hand te reiken; — doch welker wijze van beschouwen en redeneren toch niet geheel en al als volkomen geschikt schijnt te beschouwen, om op eene *gerrigede*, op eene *dan Nederlanders waardige wijze* te geraken tot de grondlegging en bevestiging van het toekomstige geluk van ons land en volk.

Wij weten het, er kunnen oogenblikken komen, dat alle andere middelen vruchteloos zijn bevonden, en slechts de opgehevene dreigende arm des volks, slechts *de vrees* voor het verschrikkelijke zijner woede en zijner wraak, nog als laatste hulpmiddel ter redding dienen kan.

Doch naar onze meening bestaat in ons land zulk een oogenblik *nog niet*. Van eenen bepaalden *onwil*, der nieuwe regering, om het goede tot stand te brengen, wanneer haar daartoe tijd en gelegenheid geschonken wordt, van haar haastig en bestendig vasthouden aan hetgeen voor de natie heilzams zijn moet, is nog niet overtuigend genoeg gebleken. Daartoe moeten nog meer tastbare bewijzen geleverd worden, dan wij zelve hier boven hebben aangevoerd, om het overmijdelijk te kunnen achten, eenen stand van zaken te bevorderen en voor te bereiden, welke bereikt en verwezenlijkt wordende, toch nog zoo hoogst gevaarlijk, en zoo hoogst onzeker is; of er de beoogde vruchten van zouden kunnen verkregen worden.

Geene opwinding van de hartstogten des volks, geene verbittering, geene verachting of verguizing der regering of van hare hooge ambtenaren derhalve; doch — *ook geen stilzitten!*

Zie hier wat wij gemeend hebben, dat, zonder te veel lijke uitersten den weg te banen, door die vaderlandsliefden het gegeven is, de ware belangen des lands in te kunnen beoordeelen, zonder door eene goed- of afkeuring, zonder geroepen of toegelaten te zijn, door regtsche raadgevingen, ten gevolge van ambtsbetrokking dan nader voor te lichten, — invloed op het lot des vaderlands te oefenen, nogtans voor het welzijn van hetzelfde te men worden verrigt.

Het volstandig uitroefenen eener strenge, edoch regtvaardige en binnen de palen der gematigdheid blijvende critiek der daden van elken verantwoordelijken minister op zich zelve, en niet, zoo als vroeger van die *der regering in algemeen*; van elken volksvertegenwoordiger *persoonlijk*, door zijne redenen, zijne stem of zijn gedrag verzuim goede te helpen tot stand komen, en medewerkt, om brekkelige en verkeerde te bestendigen.

Wij hebben den heer van DOORN verdedigd, toen wij den dacht dat hij werd verongelikt, door de verkeerde gedragingen der regering, welke elkander sedert 1830 hebben opgevolgd, uitluitend op *zyne* rekening te stellen, als de voornamste map des ouden konings, na dat tijdstip beschouwd werd, toen men hem van eene overmatige heerszucht beschuldigde en hem de magt van eenen Oosterschen groot-visschrijvende, [en wel onder eenen Monarch, die zijne min als zijne secretarissen beschouwde,] *aan hem* voor een belangrijk gedeelte der rampen van het vaderland toeschreef.

Doch wij hebben daarom niet nagelaten, daar schuld en veiligheid in zijne handelingen te vinden en te erkennen waar wij daarvan het overtuigende bewijs aantreffen; en wij zullen wij verzuimen, de handelingen van den chef het kabinet des konings, den dagelijken raadsman in M. met vrijmoedigheid te beoordeelen, en in de maatregelen van hoog bestuur voortaan zijne medewerking en zijne vloed te erkennen; immers zoolang Zijne Excell., door op dat hooge standpunt te handhaven, toont de verantwoordelijkheid te willen dragen, welke de natie noodwendig aannemen, dat ten aanzien van het door de regering des ouden konings te volgen stelsel op hem, in die hooge betekenis, rust.

Op die wijs stellen wij ons evenzeer voor, te handelen aanzien van elken anderen verantwoordelijken minister, *soonlyk*; en dit wel juist daarom, dat ieder voor de deelen tot zijn Departement betrekkelijk, waartoe hij alzoo werkt en die hij, door in functie te blijven, toont goedkeuren; nu, volgens de grondwet, in den waren zin des verantwoordelijk is: *en zulk* eene handelwijze zal een meer effect hebben, dan de beschouwing der daden van bestuur, als het uitvloeisel van den wil der regering in het algemeen, welke een breed schild oplevert, achter hetwelk de Nederlandsche ministers zich tot dusver in volle veiligheid bevonden.

Als zóódanig stellen wij dan ook nu reeds het onvolledig der voordragten, om in onzen financiële toestand en de kort der begrooing te voorzien, zoomede de bezwaren, ten, welke daaruit voor het volk zullen voort vloeijen, *heel en alleen op rekening van den Minister van Financiën*, die een en ander voorsloeg; en wordt nu onderzonden, tegen wij als stellig zeker vooruit zien, dat de lasten van het volk te zwaar zal bevonden worden, en de uitkomsten van de berekeningen zullen beantwoorden; dan klage de natie, *bij niet over de regering*, maar over den Minister ROOPEL die maatregelen, minder tot bezwaar van het volk strekkend had *hinnen* voordragen, of had *hinnen* bedanken, en niet van beiden deed.

Naar dezen grondregel zal ook het gedrag van elk hoofd van departement moeten beoordeeld worden, wier gaven van behoeften bij de rijke begrooing bewijzen geven, dat hij zich niet op afdoende bezuiniging en vermindering toellegt, dat hij, liever dan zijne betrekking na te leggen, wil medewerken tot bestendiging van een steelsche huishouding, welke land en volk onmisbaar ten verzuim moet, om de zeer eenvoudige reden, dat onze uitgaven de krachten der natie verre weg te boven gaan.

En wat de verlegenwoordigers betreft, hunne stem, redereeringen zullen in staat stellen, te beoordeelen op wijze zy de belangen van land en volk begrijpen en voorstaan; en, voor zoover tijd en gelegenheid het vermen, zal dan ook aan het gedrag van ieder hunner inzonder een woord van onderzoek en beoordeeling: dien worden toegewijd, — waarbij nogtans alle hatelijkheid, schouwningen, vreemd aan hunne staatkundige gedrag, zorgvuldig zullen behooren te worden vermeden.

Wij gelooven, dat, op deze wijze, de vrije drukken diglijk, en ook met vrucht hare taak in de tegenwoordige oogenblikken zal vervullen. Die taak is inderdaad zwaar, omdat bij de bekende antecedenten der Tweede een gevolg van hare gebrekkige samenstelling, de natie

van den goeden wil, waarmede haar nieuwe Koning bevestigd te zijn, zoolang de vertegenwoordiging van de veronderdeeldheid heeft doen blijken, nog alleen alle vrije pers, op de resultaten harer pogingen, en op de vertegenwoordiging der belangen, gevoelen en opinien derlandsche burgers, hare hoop en hare verwachtingen kan.

En dan ook die pers, zonder overdrijving of hartstogtheid, maar met kracht, omzigtigheid, bescheidenheid en waardigheid deze hare taak vervullen! Hopen wij; en verwachten er dan ook veel goeds van.

Nieuwstijdingen.

FRANKRIJK.

den 8. November. Men zegt dat Cherbourg als hoofthaven der schepen is aangewezen, welke de aischte Keizer overbrengen of begeleiden, en dat de stoomboot *Normandie* de lijkkist van daar moet afhalen.

De laatste tijdingen uit Algiers toonen aan, dat de maarschalk van Nevers de inlandsche autoriteiten in de stad Constantine door fransche doet vervangen, en dat die inlandsche heer het herveldtocht heeft geopend, tot welk einde een colonne van achttuizend man gevormd is, en een versterking, uit twaalfhonderd muizeels en tweehonderd kanonnen, om levensmiddelen en ammunitie voor twintig dagen te vervoeren, en Medeah en Milianah van proviand te voorzien. Het was nog onzeker of de maarschalk zijne commando's de Gheliff tot in de provincie Oran zou doen optrekken. Men verspreid gerucht, volgens hetwelk *Abd-el-Kader* vergift zou zijn omgebracht, vereischte nog bevestiging.

De *Journal des Débats* kondigt een schandelijk anecdotenboek aan, dat, om den leestlust te prikkelen, tot opigheert: *la mère en pérenna la lecture d'un fils* (de leest zal dit werk aan hare dochter verboden). Welk een schandelijke speculatie op de onzedelijkheid der eeuw!

De hoop op het behoud van den vrede vermeerderd met de laatste tijdingen. De Geallieerden hebben het tractaat van 15 July 1871 ten uitvoer gebragt, de Engelsche dagbladen voeren eene meer vredelievende taal, en de bewegings-partij in Parijs moet zich door de stemmingen in de Kamer overtuigen dat zij niet zoo sterk is als zij heeft willen doen gelooven. De *Gallicie* heeft zich weder eene kleine carlistische bende veroorzaakt.

In den grond stooten der Fransche stoomboot *Fénix* (welke twee papieren aan boord) door de Engelsche *Britannia* (welke sleiding) tot eene geestige gevolgtrekking van gedachten. De gevalte lezer van zelf daarin, zonder verdere verduidelijking, wel zal weten te vinden.

De *Tage*, komende van St. Petersburg, is te Havre binnen gekomen, aan boord hebbende acht overschoone grijze paarden, en een henge ingekogelt, om, naar men zegt, te dienen voor een theaterein van *Napoleons* asch.

In den *Moniteur* leest men de volgende regelen: De ministerie wilt den vrede; het heeft ondernomen den vrede te handhaven, om dat het gelooft dat het zulks met eer kan doen.

De ministerie wilt den vrede, om dat den vrede overeenkomstig is met de belangen en wenschen van Frankrijk; om in den vrede te zien den oorlog bereijlen, niets den oorlog wettigt."

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, den 9. November. Volgens berichten uit Brussel, heeft Z. M. de Keizer verordend, dat het huzaren-regiment *Prins van Oranje* voortaan *huzaren-regiment der Nederlanden*, en het gardo-regiment *Erfsprins* voortaan *gardo-regiment Prins van Oranje* genoemd worden.

den 1. dezer is in dienst gesteld Zijner Majesteits *kapitein Dordrecht*, liggende te Hellevoetsluis, ten einde de Westindische Bezittingen de noodige levensmiddelen te versorgen voor de bemanning van Hoogstedszels schepen te komen, aldaar gestationeerd; zijnde aan den bevelhebber een bodem in last gegeven, om voor Gouvernements schepen van daar over te voeren eene lading surinaamsch granaatsch zout.

De gelegenheid van de doopplegtigheid op 11. Woensdag 11. B., een bekend zakkenrolder, op de Vijverberg *habitus* zijne hand in de zak van een Leidsch heer te krijgen er eenig geld uitgehaald. De bestolene hield de den beurszinniger vast en riep om hulp. Een toedeelede *B.*; die goochelaar is dadelijk door twee

onzer agenten naar het raadhuis overgebracht, van waar hij het hotel op de Prinsengracht is gaan betrekken. Het gestolen geld heeft de dief, in wiens nabijheid andere bekende liefhebbers van gouden en zilveren voorwerpen, zijden of andere foulards enz. stonden, weggeworpen. De confabers zagen diep bevogen over het verlies van hunnen trouwen makker, die alles behalven op zijn gemak is.

UTRECHT, den 8. November. Wij vernemen, dat er aan 's Rijks munt alhier stroom-penningen vervaardigd worden op de inhuldiging van Z. M.; doch tot onze groote verwondering zullen het gedenkpenningen zijn *ter eeuwiger gedachtenis van 's Konings verheffing tot den troon*, doch zonder zijne beeltenis te bevatten. Onmogelijk, en behet het is waar — de medaille zal een kroon en scepter voorstellen en geen persoon, die ze voert. In waarheid om zulk eene teekening te bekoemen, behoeft men geen twee Akademien voorbij te reizen en naar de residentie te loopen, want de minste student zou onze graveurs wel zeggen kunnen, dat het portret des Konings en wel een zeer sprekend en goed gelijkind portret, naar den regel, op eene stroompenning behoort voor te komen, terwijl het gezond verstand nog bovendien leeren moest, dat een zo rond en eerlijk, een zoo beminnelijk en edel gelant als dat van *Willem II.* overwaardig is, om bij gelegenheid der inhuldiging onder den volke verspreid te worden.

Gemengde Berigten.

Bij voortdurend komen er verschillende commissien, om Z. M. met H. D. trouwbevestiging gehk te wenschen, te 's Hage aan; onder dezelve tellen ook eene commissie uit Gedeputeerde Staten van Zeeland. — Machinele werktuigen zullen vrijwillig verkocht worden op Vrijdag 27 November 1870. (H. B.) — Verloren een schildpadde bril waaraan een klepje ontbreekt. (Adv. 56386.) — Jonkheer van *Harenkamp* en Jonkheer van *Boon van Burcht* zijn afgetreden en aangesteld aan het pensioenfonds. — Professor *Dufrenoy* heeft haarwater uitgevonden om het verloren haar in zes uren tijde te doen groeien. — Schutter-officieren hebben voor hunne bevordering te 's Hage wenschen bedanken. — De kraamkamer van Koningin Victoria wordt te Windsor gereed gemaakt. — *John Bull* heeft het plan ontworpen om, wanneer het binnenste der monster-kaas (zie onze vorige) gebruikt zal zijn, de korst inwendig in een Romeinsch worstperk te herscheppen en er eene forme bokpartij in te geven, waartoe de eerste vuistvechters van Engeland worden uitgenoodigd. Waarom niet? *Keesels* gaf in 1847 wel bal-park en masque in een walvisch. — Een Med. Doctor te Oostburg beklaagt zich over de wet op het personeel. — De Koning van Hannover heeft Z. M. *Willem II.* tot Ridder van St. George benoemd. (Hott. C.) — Alle straten en openbare plaatsen van Brussel worden zorgvuldig gemest. — De zuster van de voorzichtigheid, zullen met het opzigt der vrouwelijke gevangenen te Gend belast worden. — Volgens Belgische bladen doet het garnizoen van Maastricht vele wandelingen op Belgisch grondgebied. De Belgische Commissarissen hebben daartegen geprotesteerd. — In de Apotheek bij St. Elisabeth gracht n. 27 te Gend: schat voor de borst, vervaardigd uit kalverbodem. — De uit- en doovoor van paarden is ook in Oostland verboden. — Reijnt is thans door de Turken bezet. Tripoli en Acro zullen volgen. De oppertimmerman *J. Hentj* is vrijgesproken van zijne beschuldiging, van brand in het linieschip *Camperdown* te hebben veroorzaakt. — De Koningin van Griekenland is bijna in eene marmereen omgekomen, door de ontvoering van eenen muur. — Men schrijft uit Lyon, dat het water van de Saone en Rhone steeds vassende blijft. Men begroot de schade, welke hetzelfde in die omstreken reeds aangerigt heeft, op 400 miljoen. — *Mevr. Lefargue*, wier zaak nog aanhangig is, wordt thans te London opgevoerd in 3 bedrijven. — De *Kamper Courant* geeft het volgende overzicht van eenige onzer dagbladen, in hetwelk het oordeel over de *Vissingsche Courant* voor de Schrijvers derzelve even vermeerderd als aanmoedigend waren zal. — De *Meppeler Courant* is dezer dagen veel verbeterd en wordt drieënhalve weken uitgegeven. De *Talk der Vrijheid* haant zich allengs eenen weg in de sociëteiten en koffijhuizen. — De *Vissingsche Courant* onderscheidt zich door welgeschrevene artikelen, welke het beste blad van Europa tot sierraad zouden strekken. De *Arnhemse Courant* is dezer dagen met zijn gespen staal opgetreden tegen de begroting en de schending der grondwet. Het *Handelsblad* 2807 — 2808 evertide deze week een paar heldere artikelen tegen de financiële wetten en de handelingen des nieuwen Ministers."

Elengelingen.

Fragmenen uit het leven van eenen zwakken Vorst.

HET UITEINDE VAN KAREL IX.

(30 Mei 1574.)

III.

(Verloof en slot van onze Vorige.)

In het slot Vincennes lag de Koning met den dood te worstelen. Zijne lijfartsen, *Macon* en *Escrivaux*, hadden vergeefs alle middelen beproeft, om zijne ziekte perken te stellen. Sedert de verschrikkelijke *Bartholomeus-nacht*, sedert de gruwelijke bloed-bruifloft, waarin hij, met een buks gewapend, uit een hoekvenster de vlugteling *Hugonien* nederschoot, had eene diepe zwarmoedigheid zich van zijne zijde meester gemaakt, zijne gelaatsstreken waren bleek, ingevallen, mismaakt; zijne blikken waren schav en wild. Berouw en gewetensangst, teisterde met duizende kwalen zijn gemoed. Geen verkwikkinge den slaap had, sedert dien afgrijselijken nacht, zijne vermoede

begleden gedrukt; wanneer hij ingesluimerd was, wakte hem telke reis te geween, gekerm, het weeklagen zijner onderdauen, op zijn bevel en door hem vreedzaam vermoord. Dag en nacht klook in zijne ooren het akelig kloggelui, dat in dien nacht ten seim verstekte voor zijne trawanten, aangevoerd door den hertog de Guise en den maarschalk de TAVANNES, om door de straten van Parijs, als woedende *Hugeno's* zich te verspreiden, te verwuesten en te vermoorden. Immer en eeuwig stond voor zijnen geest de nacht van 24 Augustus met deszelfs angstgeschrei en het gerogchel der stervenden. Vergeefs had zijne afschuwelijke moeder, KATHARINA DE MEDICIS getracht hem te troosten en te overreden, dat de gepléegde moord in den *Bartholomeus*-nacht een noodzakelijk, Godgevallig offer geweest was, der H. en alleen zaligmakende kerk toegebracht; dat de H. vader, PAUS GREGORIUS XIII, de plaatsbekleeder Gods, de sledehouder van CHRISTUS, deze »aderlating» gebillijkt en heilzaam geoordeeld had. Maar KARL was niet te troosten; diep berouw knaagde aan zijn geweten. Om zijn smartgevoel te verdringen, had hij zich met dan ooit aan buitensporigheden overgegeven. Zijne gemalin, zijne *maîtresses* waren hem niet genoegzaam geweest; hij had nieuwe prikkeling gezocht in de bloedschande met zijne jongste zuster, de eervergetene, schaamteloze Koningin van Navarra, MARGARETHA VAN VALOIS. Om zijn geweten te doen insluimeren, om zijne smart te leugenen, had zij zich met hem urenlang opgesloten in de duistere vertrekken van het slot Madrid en hem door wellustige teederen, door naakte beelden en andere, zinnelijkheid kittende, middelen tot bloedschande aangehist. Deze losbandigheden hadden zijne laatste krachten ondermijnd, hem in een geraamte veranderd.

Thans lag KARL te sterven. Voor zijne van rouw doorprijngte ziel traden de geesten der verslagenen en vorderde reukenschap. — »Weg, weg van mij, gij bloedige spookgestalten!... Maant mij niet beuwig om mijne schuld en mijne schande! Die nacht, waarin het bloed van tienduizend mijner onderdanen vloot — die nacht was het werk mijner moeder, welke mij tot deze schandaal verleid heeft... Men heeft mij aangehist... ik — ik moest het doen... O God in den Hemel! Vergeef mij dat ik het gedaan heb... Gaat, gaat verre van mij!... Roep DUCARROIR mijnen kapelmeeester... Muzijk! muzijk!... Geef mij mijn waldhoren... ik wil blazen... blazen dat de wanden er van dreunen, instorten en u en mij begraven... Gaat... maak mijne honden los... ik wil op den satan afjagen, die grijnzend aan mijne voeten zit en mij den nacht van 24 Augustus blootlegt... Wat zadelt mijn ros... ik wil op de jacht... Bloed... bloed wil ik zien... Wee mij! wat hoor ik?... De alarmklok — het vreeselijke sein: *Aha!* het bloedig treurspel neemt eenen aanvang... GUISE, MONTPEKSIER, ANGOULÊME, NEVERS, TAVANNES... schiet! — schiet op die *Hugeno'sche* honden, dat niet een ontkome! *Tuez, tuez, la Roi le commande!*... weg, weg bloedige schim. Bleeke BANQUO... ik kenne u;... gij zijt COLIGNY... de dappero admiraal, dien LE BESME, op mijn aanvuren, het zwaard in de borst stootte;... gij zijt COLIGNY... dien ik vader noemde... die door HENDRIK DE GUISE, toen gij in uw bloed wentelde, met voeten getreden werd;... gij zijt COLIGNY, door PETRUCCI en SARLABOUS, door het venster op straat gesmeten; gij zijt COLIGNY; de man met duizend lanssteken doorboord, naar Montfaucon gesleept en aan de galg gehangen... Gij zijt COLIGNY, wiens stervend ligchaam in stukken werd gereken; welke men de honden ten aas toewierp... weg, weg van mij!... uw aanblik pijnigt, soltert, doodt mij!... *Aux Hugeno's! Aux Hugeno's!*... wat begonnen is moet voleindigd worden... Een buks hier! Ik zelfs, de Koning *par la grâce de Dieu*, wil op de *Calvoijnsche* honden losbranden: er zal, er moet bloed stroomen;... mijne moeder beveelt het en de zoon moet gehoorzamen... ziet... ben ik niet een goed schutter? Treft niet elk schot juist?... *Cinq cent mille diable*... hoe stroomt het bloed!...

Moeder, moeder!... Verblijf u — het stroomt als een zee... Muziek! muziek!... dan hoor ik het gerogchel der stervenden niet!... *Mille moustaches*, wie lacht daar? — Ah! zijt gij het zusterke MARGARETHA VAN NAVARRE!... kom, mijn teeder duifje, geef mij een kus mijn schatje!... o wederstreef toch niet... ik weet — gij geeft dien gaarne... Weg met u!... liever het gegrijs des satans... dan uwen lach... Voort voort!... *Hier* bloed, *daar* bloed, *overal* bloed... mijn God! mijn God!... de vuurroode wolken rollen donderend nader... zie... zijt dringen door de vensters in mijne kamer... wee mij!... ik zwem in het bloed mijner onderdanen... Moeder, moeder!... ik vloek u, omdat gij mij gezogen hebt... gezogen tot uwe, tot mijne schande... tot schande van geheel Frankrijk!...

Afgemat viel zijn hoofd neder... »Moeder! moeder!» sprak hij nog slaauwelijk uit. Het waren zijne laatste woorden. Zijn bloed ontsak zich, en drong door alle poriën zijns ligchaams heen. KARL IX stierf een verschrikkelijk dood.

Kort na zijn overlijden stierf ook zijne eenige dochter, MARIA ELISABETH, in het vijfde jaar baars levens.

Zijne gemalin, de deugdhame, Godvruchtige Koningin Oostenrijk, keerde naar Weenen, stichtte ten jaare 1617 een klooster en besloot in hetzelfde jaar te overlijden, met een mind van allen die haar gekend hadden.

Vier jaren na den dood des konings huwde zijne MARIA TOUCHET met FRANÇOIS BALZAC D'ESTRAGUES, Gouverneur van Orleans, wiens eerste gemalin JACQUELINE van den 4 Mei 1578 overleden was.

De Turksche Courant.

Dit weekblad *Takvimi Vahajji* of *overzicht der gebeurtenissen*, verscheen voor het eerst den 5 November 1831 door vertrouwelingen des sultans en onder zijne leidinge. Het is in Arabisch en Fransch, en het laatste den naam van *Montieur Ottoman*. De Turken stelden belang in en verwaardigden het blad naarwieljs medeblik, terwijl de stoutsten met MAXMOED en zijn journal dreven. Maar de groote heer wreeke zich op een wijze over deze onverschilligheid; hij bragt het zoomen het blad eerst met belangstelling, daarna met verlas. Elke pacha word verzocht, voor een zeker gelaplaren ten beboeve der inwoners zijne provincie in te nemen; voorts plaatste men in den Turkschen tekst, den Franschen niet altijd gelijklopend is, zulke bijtmerkingen of vleijende lofspraken op de eerste persoon het land, dat deze zich spoeij beijverden, hun geest den geest van dit blad te veranderen, en zich te aan eene uitbundige vrolijkheid of diepe smart over te gelang het *overzicht der gebeurtenissen* meer of min willend omtrent hen was. Bovendien liet men het openbare plaatsen, in koffijhuizen, lees kabinetten enz. zen. Dit openlijke voorlezen heeft nog dikwijls plaats, hetzelve heerscht een diep zwijgen, dat somtijds door roep in *Hallan* (zoo God wil) of *hallan kerim* (God wordt afgebroken). De stukken, uit buitenlandsche genomen, zijn met smaak en verstand gekozen. Het waardig, te zien, welke eene zorgvuldigheid de Republikt, om de nieuwsgierigheid der Oosterlingen op en hun deelneming in te boezemen voor openbare. De organisatie der armee, de beweging der vloot, de tins der veldslagen, de burgerlijke administratie, de tenissen in de provinciën, alle deze zaken worden in ficiël blad behandeld. Somtijds komt de heurt aan get, waarin alle uitgaven en inkomsten van den sta geven worden. Het is in de geschiedenis van het Rijk iets ongehoords, dat een landsheer zijnen belagedigen van het gebruik der publieke gelden rekenschap De industrie, de kunsten en handwerken, kortom, tot het materieel en moreel welzijn bijdragen kan, te groote journalist te Konstantinopel zijn aandacht wa

Bertijdingen.

VLISSINGEN, den 11. November. Sedert den 9. dezer zijn reeds gekonten:

Marco Paolo, F. Knudsen, Rio Janeiro, koffij; de Pijthon, meijer, Londen, stukgoederen; Majesta, S. Weinwright, M. Otto, H. Barber, Rio Janeiro, koffij.

Voor Gené bestemd:

Elconere, J. Cornelis, Riga, Lijnzaad.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar Antwerpen, T. Jackson, Londen, stukgoederen en passagiers.

Advertentien.

AFVAART-UREN VAN HET

STOOMJAGT,

varende tuschen MIDDELBURG en ROTTERDAM

gedurende de maand NOVEMBER 1840.

Van Middelburg.		Van Rotterdam.	
	ur. min.		
Zondag 15,	'smorg. 6.30	Vrijdag 13,	'smorg. 6.30
Donderd. 19,	» 7.	Dinsdag 17,	» 7.
Zondag 22,	» 3.	Vrijdag 20,	» 3.
Donderd. 26,	» 5.	Dinsdag 24,	» 5.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART